

**ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΗΣ κ. ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ
ΜΗΝΥΣΗ**

ΤΗΣ ΟΜΑΔΑΣ ΥΨΗΛΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΕΥΣΗΣ (omada.h.policing@gmail.com)

ΚΑΤΑ

1. Δραγασάκης Ανδρέα Ιωάννης ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ
2. -Φωτίου Βασιλείου Θεανώ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ
3. -Κοτζιάς Άγγελου Νικόλαος ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ
4. -Χριστοδουλοπούλου Ζαχαρία Αναστασία ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ
5. -Γαβρόγλου Βασιλείου Κωνσταντίνος ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ
6. -Φλαμπουράρης Γερασίμου Αλέξανδρος Α' ΑΘΗΝΩΝ
7. -Βούτσης Γεωργίου Νικόλαος Α' ΑΘΗΝΩΝ
8. -Φίλης Αριστοτέλη Νικόλαος Α' ΑΘΗΝΩΝ
9. -Βερναρδάκης Δημοσθένη Χριστόφορος Α' ΑΘΗΝΩΝ
10. -Τσακαλώτος Στεφάνου Ευκλείδης Β ΑΘΗΝΩΝ
11. -Κουρουμπλής Ελευθερίου Παναγιώτης Β' ΑΘΗΝΩΝ
12. -Παππάς Στυλιανού Νικόλαος Β' ΑΘΗΝΩΝ
13. -Μπαλάφας Περικλή Ιωάννης Β' ΑΘΗΝΩΝ
14. -Σκουρλέτης Βασιλείου Παναγιώτης (Γάνος) Β' ΑΘΗΝΩΝ
15. -Ξυδάκης Γαλάτη Νικόλαος Β' ΑΘΗΝΩΝ

16. -Τόσκας Στεφάνου Νικόλαος Β' ΑΘΗΝΩΝ
17. -Παπαδόπουλος Κωνσταντίνου Χριστόφορος Β' ΑΘΗΝΩΝ
18. -Δημαράς Θεοδώρου Γεώργιος Β' ΑΘΗΝΩΝ
19. -Θεωνάς Γρηγορίου Ιωάννης Β' ΑΘΗΝΩΝ
20. -Σπίρτζης Παναγιώτη Χρήστος Β' ΑΘΗΝΩΝ
21. -Καφαντάρη Φωτίου Χαρούλα (Χαρά) Β' ΑΘΗΝΩΝ
22. -Τσιρώνης Γεωργίου Ιωάννης Β' ΑΘΗΝΩΝ
23. -Αυλωνίτου Βασιλείου Ελένη Β' ΑΘΗΝΩΝ
24. -Καββαδία Σωκράτη Ιωαννέτα (Αννέτα) Β' ΑΘΗΝΩΝ
25. -Κυρίτσης Μιλτιάδη Γεώργιος Β' ΑΘΗΝΩΝ
26. -Βαρεμένος Βασιλείου Γεώργιος ΑΙΤΩΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ
27. -Τριανταφύλλου Κωνσταντίνου Μαρία ΑΙΤΩΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ
28. -Γκιόλας Δημητρίου Ιωάννης ΑΡΓΟΛΙΔΟΣ
29. -Παπαηλιού Ηλία Γεώργιος ΑΡΚΑΔΙΑΣ
30. -Γεροβασίλη Βασιλείου Όλγα ΑΡΤΗΣ
31. -Τσίρκας Δημητρίου Βασίλειος ΑΡΤΗΣ
32. -Μπαλτάς Αλεξάνδρου Αριστείδης-Νικόλαος-Δημήτριος ΑΤΤΙΚΗΣ
33. -Αθανασίου Ευθυμίου Αθανάσιος (Νάσος) ΑΤΤΙΚΗΣ

34. -Σκουρολιάκος Λουκά Παναγιώτης (Πάνος) ΑΤΤΙΚΗΣ
35. -Πάντζας Σπυρίδωνος-Αριστοτέλη Γεώργιος ΑΤΤΙΚΗΣ
36. -Δέδες Γεωργίου Ιωάννης ΑΤΤΙΚΗΣ
37. -Αναγνωστοπούλου Πέτρου Αθανασία (Σία) ΑΧΑΪΑΣ
38. -Σπαρτινός Νικολάου Κωνσταντίνος ΑΧΑΪΑΣ
39. -Ριζούλης Κωνσταντίνου Ανδρέας ΑΧΑΪΑΣ
40. -Θηβαίος Γεωργίου Νικόλαος ΒΟΙΩΤΙΑΣ
41. -Μπιγιάλας Αθανασίου Χρήστος ΓΡΕΒΕΝΩΝ
42. -Καραγιαννίδης Γεωργίου Χρήστος ΔΡΑΜΑΣ
43. -Σαντορινιός Κωνσταντίνου Νεκτάριος ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ
44. -Γάκης Θωμά Δημήτριος ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ
45. -Καματερός Ιωάννη Ηλίας ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ
46. -Καΐσας Δημητρίου Γεώργιος ΕΒΡΟΥ
47. Γκαρά Γεωργίου Αναστασία (Νατάσα) ΕΒΡΟΥ
48. -Ρίζος Γεωργίου Δημήτριος ΕΒΡΟΥ
49. -Αποστόλου Δημητρίου Ευάγγελος ΕΥΒΟΙΑΣ
50. -Ακριώτης Κυριάκου Γεώργιος ΕΥΒΟΙΑΣ
51. -Πρατσόλης Κλεάνθη Αναστάσιος (Τάσος) ΕΥΒΟΙΑΣ

52. -Λιβανίου Ευαγγέλου Ζωή ΕΥΒΟΙΑΣ
53. -Κοντονής Νικολάου Χαράλαμπος – Σταύρος ΖΑΚΥΝΘΟΥ
54. -Γεωργοπούλου – Σαλτάρη Ευσταθίου Ευσταθία (Έφη) ΗΛΕΙΑΣ
55. -Μπαξεβανάκης Σόλωνα Δημήτριος ΗΛΕΙΑΣ
56. -Μπαλαούρας Δημητρίου Γεράσιμος ΗΛΕΙΑΣ
57. -Καρασαρλίδου Γεωργίου Ευφροσύνη (Φρόσω) ΗΜΑΘΙΑΣ
58. -Ουρσουζίδης Νικολάου Γεώργιος ΗΜΑΘΙΑΣ
59. -Αντωνίου Αθανασίου Χρήστος ΗΜΑΘΙΑΣ
60. -Τσίπρας Παύλου Αλέξιος ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ
61. -Μιχελογιαννάκης Δημητρίου Ιωάννης ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ
62. -Βαρδάκης Δημητρίου Σωκράτης ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ
63. -Ηγουμενίδης Εμμανουήλ Νικόλαος ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ
64. -Κάτσης Σπυρίδωνος Μάριος ΘΕΣΣΠΡΩΤΙΑΣ
65. -Παρασκευόπουλος Ανδρέα Νικόλαος Α' ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
66. -Αμανατίδης Γεωργίου Ιωάννης Α' ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
67. -Κουράκης Στυλιανού Αναστάσιος (Τάσος) Α' ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
68. -Μπόλαρης Ηλία Μάρκος Α' ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
69. -Μηταφίδης Ανδρέα Τριαντάφυλλος Α' ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

70. -Τριανταφυλλίδης Γεωργίου Αλέξανδρος Α' ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
71. -Φάμελλος Πέτρου Σωκράτης Β' ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
72. -Μάρδας Χρυσοβέργη Δημήτριος Β' ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
73. -Μαντάς Κωνσταντίνου Χρήστος ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
74. -Στέφος Θεοδώρου Ιωάννης ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
75. -Τζούφη Στεφάνου Μερόπη ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
76. -Καραγιάννης Κωνσταντίνου Ιωάννης ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
77. -Εμμανουηλίδης Ιωάννη Δημήτριος ΚΑΒΑΛΑΣ
78. -Μορφίδης Ανέστη Κωνσταντίνος ΚΑΒΑΛΑΣ
79. -Παπαφιλίππου Αντωνίου Γεώργιος ΚΑΒΑΛΑΣ
80. -Λάππας Ευαγγέλου Σπυρίδωνας ΚΑΡΔΙΤΣΗΣ
81. -Κατσαβριά – Σιωροπούλου Αθανασίου Χρυσούλα ΚΑΡΔΙΤΣΗΣ
82. -Βράντζα Αχιλλέως Παναγιώτα ΚΑΡΔΙΤΣΗΣ
83. -Τελιγορίδου Ιωάννη Ολυμπία ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ
84. -Βάκη Γεωργίου Φωτεινή ΚΕΡΚΥΡΑΣ
85. -Παυλίδης Κωνσταντίνου Κωνσταντίνος ΚΕΡΚΥΡΑΣ
86. -Θεοπεφτάτου Χρήστου Αφροδίτη ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ
87. -Παραστατίδης Σωκράτη Θεόδωρος ΚΙΛΚΙΣ

88. -Δημητριάδης Κλεάνθη Δημήτριος ΚΟΖΑΝΗΣ
89. -Μουμουλίδης Σταματίου Θεμιστοκλής ΚΟΖΑΝΗΣ
90. -Θεοφύλακτος Γαβριήλ Ιωάννης ΚΟΖΑΝΗΣ
91. -Ντζιμάνης Δημητρίου Γεώργιος ΚΟΖΑΝΗΣ
92. -Θελερίτη Παναγιώτη Μαρία ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ
93. -Ψυχογιός Κωνσταντίνου Γεώργιος ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ
94. -Τσόγκας Παύλου Γεώργιος ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ
95. -Συρμαλένιος Ευαγγέλου Νικόλαος ΚΥΚΛΑΔΩΝ
96. -Συρίγος Δημητρίου Αντώνιος ΚΥΚΛΑΔΩΝ
97. -Μανιός Εμμανουήλ Νικόλαος ΚΥΚΛΑΔΩΝ
98. -Αραχωβίτης Γεωργίου Σταύρος ΛΑΚΩΝΙΑΣ
99. -Βαγενά Γεωργίου Άννα ΛΑΡΙΣΗΣ
100. -Παπαδόπουλος Αβραάμ Νικόλαος ΛΑΡΙΣΗΣ
101. -Θραψανιώτης Μιχαήλ Εμμανουήλ ΛΑΣΙΘΙΟΥ
102. -Πάλλης Ευστρατίου Γεώργιος ΛΕΣΒΟΥ
103. -Μεϊκόπουλος Μιχαήλ Αλέξανδρος ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ
104. -Παπανάτσιου Στέργιου Αικατερίνη ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ
105. -Μπαλλής Γεωργίου Συμεών ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ

106. -Κατρούγκαλος Στέλιου – Παναγιώτη Γεώργιος ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ
107. -Κοζομπόλη – Αμανατίδη Γεωργίου Παναγιώτα ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ
108. -Κωνσταντινέας Νικολάου Πέτρος ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ
109. -Ζεϊμπέκ Χασάν Χουσεϊν ΞΑΝΘΗΣ
110. -Γιαννακίδης Αλεξάνδρου Ευστάθιος ΞΑΝΘΗΣ
111. -Στογιαννίδης Κωνσταντίνου Γρηγόριος ΞΑΝΘΗΣ
112. -Δρίτσας Παναγιώτη Θεόδωρος Α' ΠΕΙΡΑΙΩΣ
113. -Σταματάκη Παναγιώτη Ελένη Α' ΠΕΙΡΑΙΩΣ
114. -Δουζίνας Ευαγγέλου Κωνσταντίνος Α' ΠΕΙΡΑΙΩΣ
115. -Γεννιά Σωκράτη Γεωργία Α' ΠΕΙΡΑΙΩΣ
116. -Βίτσας Αθανασίου Δημήτριος Β' ΠΕΙΡΑΙΩΣ
117. -Κασιμάτη Γεωργίου Ειρήνη (Νίνα) Β' ΠΕΙΡΑΙΩΣ
118. -Καρακώστα Ελευθερίου Ευαγγελία (Εύη) Β' ΠΕΙΡΑΙΩΣ
119. -Μεγαλοοικονόμου Πασχάλη Θεοδώρα Β' ΠΕΙΡΑΙΩΣ
120. -Τζάκρη Εμμανουήλ Θεοδώρα ΠΕΛΛΗΣ
121. -Σηφάκης Γεωργίου Ιωάννης ΠΕΛΛΗΣ
122. -Σκούφα Δημητρίου Ελισσάβετ (Μπέττυ) ΠΙΕΡΙΑΣ
123. -Τζαμακλής Γεωργίου Χαρίλαος ΠΙΕΡΙΑΣ

124. -Καστόρης Νικολάου Αστέριος ΠΙΕΡΙΑΣ
125. -Μπάρκας Θεοφάνη Κωνσταντίνος ΠΡΕΒΕΖΗΣ
126. -Ξανθός Γεωργίου Ανδρέας ΡΕΘΥΜΝΗΣ
127. -Μουσταφά Μεμέτ Μουσταφά ΡΟΔΟΠΗΣ
128. -Καρά Γιουσούφ Μεμέτ Αϊχάν ΡΟΔΟΠΗΣ
129. -Σεβαστάκης Αλεξίου Δημήτριος ΣΑΜΟΥ
130. -Σταμπουλή Αποστόλου Αφροδίτη ΣΕΡΡΩΝ
131. -Παπαδόπουλος Αποστόλου Αθανάσιος (Σάκης) ΤΡΙΚΑΛΩΝ
132. -Δριτσέλη Ιωάννη Παναγιώτα ΤΡΙΚΑΛΩΝ
133. -Σιμορέλης Βασιλείου Χρήστος ΤΡΙΚΑΛΩΝ
134. -Καραναστάσης Δημητρίου Απόστολος ΦΘΙΩΤΙΔΑΣ
135. -Βέττας Φωτίου Δημήτριος ΦΘΙΩΤΙΔΑΣ
136. -Μιχελής Ιωάννη Αθανάσιος ΦΘΙΩΤΙΔΑΣ
137. -Σαρακιώτης Αθανασίου Ιωάννης ΦΘΙΩΤΙΔΑΣ
138. -Σέλτσας Δημητρίου Κωνσταντίνος ΦΛΩΡΙΝΗΣ
139. -Κωστοπαναγιώτου Κωνσταντίνου Ηλίας ΦΩΚΙΔΟΣ
140. -Ιγγλέζη Θεοδώρου Αικατερίνη ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ
141. -Σταθάκης Μηνά Γεώργιος ΧΑΝΙΩΝ

142. -Πολάκης Πέτρου Παύλος ΧΑΝΙΩΝ
143. -Βαγιωνάκη Νικολάου Ευαγγελία (Βάλια) ΧΑΝΙΩΝ
144. -Μπαλωμενάκης Δημητρίου Αντώνης ΧΑΝΙΩΝ
145. -Μιχαηλίδης Φραγκούλη Ανδρέας ΧΙΟΥ
146. -Παπαχριστόπουλος Θεμιστοκλή Αθανάσιος Β' ΑΘΗΝΩΝ
147. -Λυκούδης Διονυσίου Σπυρίδων Α' ΑΘΗΝΩΝ
148. -Κουντουρά Αλεξάνδρου Έλενα Α' ΑΘΗΝΩΝ
149. -Παπακώστα – Σιδηροπούλου Αγγέλου Αικατερίνη Β' ΑΘΗΝΩΝ
150. -Θεοχαρόπουλος Στεφάνου Αθανάσιος ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ
151. -Δανέλλης Αθανασίου Σπυρίδων ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ
152. -Μαυρωτάς Παρασκευά Γεώργιος ΑΤΤΙΚΗΣ
153. -Θεοδωράκης Παναγιώτη Σταύρος Α' ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Αξιότιμη κυρία Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου

Σύμφωνα με το άρθρο 26 του Συντάγματος 1«η νομοθετική εξουσία ασκείται από την βουλή» 2 «η εκτελεστική εξουσία ασκείται από τον πρόεδρο της Δημοκρατίας και την Κυβέρνηση» και 3. «Η δικαστική λειτουργία ασκείται από τα δικαστήρια. Οι αποφάσεις τους εκδίδονται στο όνομα του Ελληνικού Λαού»! Σύμφωνα με το άρθρο 87 του Συντάγματος 1«Η δικαιοσύνη απονέμεται από δικαστήρια συγκροτούμενα από τακτικούς δικαστές, που απολαμβάνουν λειτουργική και προσωπική ανεξαρτησία» και 2. «Οι δικαστές κατά την άσκηση των καθηκόντων τους υπόκεινται μόνο στο Σύνταγμα και στους νόμους και σε καμία περίπτωση δεν υποχρεούνται να συμμορφώνονται με διατάξεις που έχουν τεθεί κατά κατάλυση του Συντάγματος».

Από τα ανωτέρω προκύπτει ευθέως ότι , η διάκριση των Εξουσιών , δεν ισχύει όταν παραβιάζονται οι διατάξεις του Συντάγματος , διαπίστωση στην οποία μπορεί να αναχθεί αυτεπάγγελτα οποιοδήποτε δικαστήριο ως γνωστόν και που σε θετική περίπτωση ενεργοποιούνται οι παρακάτω διατάξεις.

Άρθρο 120 παράγραφος 2 «Ο σεβασμός στο Σύνταγμα και τους νόμους ΠΟΥ ΣΥΜΦΩΝΟΥΝ ΜΕ ΑΥΤΟ (μόνον τους Νόμους που συμφωνούν με αυτό!) ΚΑΙ Η ΑΦΟΣΙΩΣΗ ΣΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ αποτελούν θεμελιώδη υποχρέωση όλων των Ελλήνων» (και των εισαγγελέων, και των δικαστών, και των απλών πολιτών!) 120 παρ 3. «Ο σφετερισμός ΜΕ ΟΠΟΙΟΝΔΗΠΟΤΕ ΤΡΟΠΟ (δηλαδή ακόμα και με σφετερισμό της ιδιότητάς του ως κρατικού οργάνου), ΤΗΣ ΛΑΪΚΗΣ ΚΥΡΙΑΡΧΙΑΣ και των εξουσιών που απορρέουν από αυτήν , διώκεται μόλις αποκατασταθεί η ΝΟΜΙΜΗ ΕΞΟΥΣΙΑ, οπότε και αρχίζει η παραγραφή του εγκλήματος». Και η κεφαλαιώδους σημασίας διάταξη 120 παρ. 4 «Η τήρηση του Συντάγματος επαφίεται στον πατριωτισμό των Ελλήνων, που δικαιούνται και υποχρεούνται να αντιστέκονται με κάθε μέσο εναντίον οποιουδήποτε επιχειρεί να το καταλύσει με την βία.» , πολλών δε μάλλον οι έλληνες δικαστές.

Κυρία Εισαγγελέα

Η Συμφωνία των Πρεσπών εισήχθη και ψηφίσθηκε στις 25/1/2019 από τους καθ' ου η μήνυση στην Ολομέλεια της Βουλής ως νομοσχέδιο με τον τίτλο: «Κύρωση της Τελικής Συμφωνίας για την Επίλυση των Διαφορών, οι οποίες περιγράφονται στις Αποφάσεις του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών 817(1993) και 845(1993), τη Λήξη της Ενδιάμεσης Συμφωνίας του 1995 και την Εδραίωση Στρατηγικής Εταιρικής Σχέσης μεταξύ των Μερών».

Η αίσθηση που αποδέχτηκαν και με βάση αυτήν πορεύτηκαν οι μηνυόμενοι, ότι η δυναμική των γεωπολιτικών εξελίξεων στα Βαλκάνια – αφορούσα και έκφανσης της που γίνεται δεκτό ότι επηρεάζει και την χώρα μας , χωρίς όμως να συγκεκριμενοποιείται και να αποτελεί αντικείμενο ευρύτερης πολιτικής συναίνεσης – αποτέλεσε τελικά το κυρίαρχο νοητικό σχήμα ,υπό την πίεση του οποίου κατατροπώθηκαν διατάξεις του Ελληνικού συντάγματος (βλεπ παρακάτω) προκειμένου να υπογραφεί η συμφωνία των Πρεσπών και να εξυπηρετηθεί η σκοπιμότητα της .

Έγινε συνεπώς δεκτό ότι το δημόσιο συμφέρον , δεν θα εξυπηρετείτο από την Συνταγματική τάξη της χώρας αλλά εν προκειμένου , από την συγκεκριμένη συμφωνία που επέβαλλε η αίσθηση μιας κυρίαρχης δυναμικής γεωπολιτικών εξελίξεων στα Βαλκάνια με χαρακτήρα επείγοντος , που όρισε την ανάγκη τάχα , να εξασφαλιστεί άμεσα η σταθερότητα στα Βαλκάνια . Άλλωστε , εάν οι μηνυόμενοι θεωρούσαν τόσο σημαντικό το αντικείμενο της συνθήκης των Πρεσπών για την χώρα ,θα έφερναν πρόωρες εκλογές προκειμένου να συμπεριληφθεί και η «κατάθεση» του Ελληνικού λαού- και όχι να χαρακτηρίσουν επικίνδυνα όλους όσους δεν συμφωνούσαν με την συμφωνία αυτή ακροδεξιούς φασίστε για να το αποφύγουν – δεν θα περιέβαλαν με αδικαιολόγητη βιασύνη όλη την διαδικασία και θα εξασφάλιζαν με πρωτοβουλία τους μια σύσκεψη πολιτικών αρχηγών προς εξασφάλιση μιας , έστω μικρής , πολιτικής συναίνεσης που με την σειρά της , θα εξασφάλιζε την κοινωνική ηρεμία . Είναι προφανές ότι απέφυγαν την γνωμοδότηση του Ελληνικού λαού .

Παραβλέπεται πάντως η (στα πλαίσια ανταγωνισμού πολιτικών κομμάτων , αποδεκτή) πολιτική εκμετάλλευση της εν λόγο συμφωνίας , όπως π.χ (δεδομένων και εξ αφορμής των επεισοδίων που προκληθήκαν , ως αναμενόμενα) η σύνδεση

αόριστου αριθμού πολιτών με τον χαρακτηρισμό ,φασίστες , χρυσαυγήτες , ακροδεξιούς , προκειμένου να τονιστεί η επικινδυνότητα για την κοινωνία μιας τέτοιας νοοτροπίας "ακροδεξιάς" ώστε , να κρυφτεί η απόκλιση των μνησμομένων από τις αρχές της αριστεράς. Παραβλέπονται περαιτέρω οι εκφράσεις που εξ αφορμής της εν λόγω συμφωνίας ειπώθηκαν , όπως , εθνικός μειοδότης , προδότες , πουλημένοι , υποκριτές , εθνομηδενιστές , υποχείρια των Αμερικάνων κ.α που ωστόσο , αποτέλεσαν , όλα αυτά « λογικές ηθικής αυτουργίας » προκειμένου να στηριχθεί ένας διχασμός , όπως επίσης παραβλέπεται για τους ίδιους λόγους και η υποκριτική στάση κομμάτων και μεμονωμένων άλλων βουλευτών

Προς απόδειξη των παραπάνω , ενθυμίζετε ότι δεν ελήφθησαν υπόψη οι απόψεις των συνταγματολόγων της επιστημονικής επιτροπής της Βουλής αλλά, και η ένσταση αντισυνταγματικότητας και του κ Καμμένου που έκανε λόγο για παραβίαση του αρχικού κειμένου της συμφωνίας, αφού, μεταξύ άλλων, οι αλλαγές στο σύνταγμα των Σκοπίων θα τεθούν σε ισχύ μετά την ψήφιση της Συμφωνίας των Πρεσπών από την Ελληνική Βουλή, κάτι που σύμφωνα με τον αργηγό των ΑΝΕΛ παραβιάζει το ίδιο το κείμενο της Συμφωνίας, καθιστώντας την άκυρη , πριν καν ψηφιστεί .

Είναι συνεπώς προφανέστατο ότι , η Σκοπιμότητα της Συμφωνίας των Πρεσπών , επιβλήθηκε στην σκοπιμότητα που εξυπηρετεί το Ελληνικό Σύνταγμα και ως εκ τούτων οι μνησμομένοι, παραβίασαν εν γνώση τους το Αρθρο 59 του Σ : (Όρκος) σύμφωνα με το οποίο 1. Οι βουλευτές πριν αναλάβουν τα καθήκοντά τους δίνουν στο Βουλευτήριο και σε δημόσια συνεδρίαση τον ακόλουθο όρκο: «Ορκίζομαι στο όνομα της Αγίας και Ομοούσιας και Αδιαίρετης Τριάδας να είμαι πιστός στην Πατρίδα και το δημοκρατικό πολίτευμα, να υπακούω στο Σύνταγμα και τους νόμους και να εκπληρώνω ευσυνείδητα τα καθήκοντά μου».2. Αλλόθρησκοι ή ετερόδοξοι βουλευτές δίνουν τον ίδιο όρκο σύμφωνα με τον τύπο της δικής τους θρησκείας ή του δικού τους δόγματος.3. Βουλευτές που ανακηρύσσονται όταν η Βουλή απουσιάζει δίνουν τον όρκο στο Τμήμα της που λειτουργεί.

Προς τούτα συγκλίνει (αποδεικνύοντάς τα) και ο ομότιμος καθηγητής Συνταγματικού Δικαίου στο Πανεπιστήμιο Αθηνών, Γιώργος Κασσιμάτης , λέγοντας ότι: «1. Πολιτικά, η Συμφωνία των Πρεσπών, ως πράξη εξωτερικής πολιτικής της Ελλάδας, είναι απαράδεκτη:α. Γιατί αποτελεί παραχώρηση κυριαρχικού δικαιώματος, η οποία εξυπηρετεί κυριαρχικά και γεωπολιτικά συμφέροντα μόνο ξένων κρατών, ενώ αντίστοιχα βλάπτει ουσιαστικά τα συμφέροντα της Ελληνικής Πολιτείας.β. Γιατί απειλεί και μειώνει καίρια: την ασφάλεια της εδαφικής κυριαρχίας. γ. Γιατί αμφισβητεί σοβαρά την εθνική, την ιστορική και την πολιτισμική ταυτότητα της Ελλάδας.2. Νομικά (από πλευράς κύρους), η Συμφωνία των Πρεσπών είναι άκυρη και ανυπόστατη, γιατί ουσιαστικά και διαδικαστικά παραβιάζει:α. Το Σύνταγμα της Ελλάδας,β. Το Σύνταγμα των Σκοπίων και γ. Το Διεθνές Δίκαιο.3. Η παραβίαση του Συντάγματος της Ελλάδας:α. Είναι ουσιαστική, γιατί η κυβερνητική απόφαση παραβιάζει την αρχή προστασίας της Κυριαρχίας της Ελληνικής Δημοκρατίας, ο χειρισμός του θέματος παραβίασε ήδη και παραβιάζει τη δημοκρατική αρχή και την αρχή της λαϊκής κυριαρχίας. β. Η Συμφωνία των Πρεσπών

είναι ανυπόστατη λόγω του ότι περιέχει παραχώρηση κυριαρχικού δικαιώματος, το οποίο δεν μπορεί, σύμφωνα με το Σύνταγμα, να είναι αντικείμενο ούτε διεθνούς σύμβασης, ούτε άσκησης κυβερνητικής και νομοθετικής εξουσίας. Το όνομα «Μακεδονία», δεν αποτελεί απλώς περιορισμό εθνικής κυριαρχίας ή ούτε μεταφορά αρμοδιοτήτων σε διεθνείς οργανισμούς, βάσει πάντοτε εθνικού συμφέροντος, που να αναγνωρίζεται ως τέτοιο από το Σύνταγμα, αλλά παραχώρηση στοιχείου ταυτότητας της Ελλάδας, ως κυρίαρχου κράτους. Αυτό αποτελεί κυριαρχικό δικαίωμα και δεν υπόκειται σε καμιά συντεταγμένη εξουσία.. Είναι διαδικαστική τόσο με βάση το Σύνταγμα, όσο και με βάση το Διεθνές Δίκαιο.4. Η παραβίαση του Συντάγματος των Σκοπίων είναι αμφίδρομη:α. Η διαδικασία σύναψης της Συμφωνίας των Πρεσπών έγινε κατά παράβαση του Συντάγματος των Σκοπίων. β. Η αναθεώρηση του Συντάγματος των Σκοπίων δεν τήρησε τη Συμφωνία των Πρεσπών, άρα, η τελευταία είναι, σύμφωνα με το αναθεωρημένο Σύνταγμα, αντισυνταγματική, ενώ η Συμφωνία, αν και ήδη ανυπόστατη, υπόκειται σε καταγγελία για μη τήρησή της από την αντισυμβαλλόμενη Χώρα ως προς την αναθεώρηση.5. Η παραβίαση του Διεθνούς δικαίου είναι ουσιαστική και τυπική:α. Είναι τυπική, (είναι τυπικά άκυρη), γιατί δεν τηρήθηκαν οι κανόνες σύναψης και κύρωσης της Σύμβασης, που ορίζουν τα Συντάγματα και των δύο Χωρών. β. Είναι ουσιαστική, γιατί ως άκυρη Σύμβαση αποτελεί παραβίαση της Κυριαρχίας της Ελλάδας και της συνταγματικής τάξης και των δύο μερών. Με βάση τις παραπάνω θέσεις μου, απευθύνομαι προς στους πολιτικούς αντιπροσώπους του Ελληνικού Λαού, που έδωσαν τον όρκο πίστης στην πατρίδα και στη Δημοκρατία και τήρησης του Συντάγματος και κάνω με πλήρη συνείδηση την ακόλουθη έκκληση και δήλωση:1. Να μην παραβιάσουν τον όρκο τους απέναντι στον Ελληνικό Λαό, ψηφίζοντας υπέρ της αντισυνταγματικής αυτής Συμφωνίας, η οποία παραβιάζει και απειλεί ζωτικά συμφέροντα κυριαρχίας της Ελλάδας.2. Εάν, παρ' ελπίδα, υπάρξει πλειοψηφία αντιπροσώπων του Λαού, που θα υπερψηφίσουν τη Συμφωνία των Πρεσπών, παραβιάζοντας το Σύνταγμα και τον όρκο τους, η εν λόγω Συμφωνία δεν θα έχει καμιά απολύτως ισχύ και δε δημιουργεί καμιά υποχρέωση για την Ελλάδα. Την επόμενη ο Ελληνικό Λαός θα έχει το δικαίωμα και την υποχρέωση να συνεχίσει τον Αγώνα.»

Πέραν όμως των ανωτέρω , η αίσθηση αυτή της δυναμικής των γεωπολιτικών εξελίξεων στα Βαλκάνια ως προβαλλόμενο κυρίαρχο νοητικό σχήμα πρόφασης ,που δημιούργησε και επέβαλλε τη Συμφωνία των Πρεσπών, λειτούργησε εναντίων και προσβλητικά στην ιστορική μνήμη του Ελληνικού λαού και αποσυντονιστικά στην εσωτερική του αρμονία που στήριζε , όπως κατεγράφη ενδεικτικά , από την («Ελευθεροτυπία» 28 Μαρτίου 1992). «ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ ΕΙΝΑΙ Η ΨΥΧΗ ΜΑΣ». ΚΟΙΝΗ ΔΗΛΩΣΗ – ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΕΞΙ ΕΛΛΗΝΩΝ. ΤΟΥ ΟΔΥΣΣΕΑ ΕΛΥΤΗ, ΤΗΣ ΜΕΛΙΝΑΣ ΜΕΡΚΟΥΡΗ, ΤΗΣ ΕΛΕΝΗΣ ΓΛΥΚΑΤΖΗ – ΑΡΒΕΛΕΡ, ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΗ ΤΣΑΤΣΟΥ, ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΥ ΜΑΝΕΣΗ ΚΑΙ ΤΟΥ ΓΙΑΝΝΗ ΓΕΩΡΓΑΚΗ , μέχρι το σημερινό πάνδημο των συλλαλητηρίων που συνιστά, αν όχι απόλυτη απόδειξη, τουλάχιστον απόλυτη ένδειξη ότι δεν συμπίπτει η λαϊκή βούληση (που άλλωστε δημοσκοπικά ζητούσε δημοψήφισμα) με τα δεδομένα που ανάγει η συμφωνία των Πρεσπών και τη βούληση των μηνυομένων . Άλλωστε, ακόμα και στην Ελληνική μυθολογία με το όνομα Μακεδών είναι γνωστά τα παρακάτω δύο διαφορετικά πρόσωπα: 1. Γιος του Δία και της Θυίας, κόρης του Δευκαλίωνα (ή της Αιθυίας). Ο Μακεδών ήταν αδελφός

του Μάγνητα και χαρακτηρίζεται από τον Ησίοδο ως «ιππιοχάρμης» (αυτός που μάχεται από το άρμα του). Ο Μακεδών πήρε ως σύζυγό του την Ωρείθυια, κόρη του Κέκροπα, και απέκτησαν μαζί τον Ευρωπό. Σύμφωνα όμως με άλλη παράδοση, ο Μακεδών πήρε αυτόχθονα γυναίκα της Θράκης (γυναίκα που την ονόμασαν αργότερα «Μακεδονία») και απέκτησαν μαζί δύο γιους, τον Πίερο και τον Ήμαθο ή Άμαθο. 2. Ο ένας από τους 50 γιους του Λυκάονα, πατέρα του Πίνδου και κατά μία άποψη επώνυμος ήρωας της Μακεδονίας. Σύμφωνα με άλλες παραδόσεις, ο γενάρχης και επώνυμος των Μακεδόνων ήταν γιος του Αιόλου ή «γηνενης».

Επιπροσθέτως, η εν λόγω συμφωνία των Πρεσπών φαίνεται να αντιβαίνει και έτσι παραβιάζει σημαντικά σημεία της Συνθήκης Ειρήνης του Βουκουρεστίου (1913) και των συμφωνητικών αυτής, αφού για να υπογραφεί θα έπρεπε πρώτα να έχει κηρυχθεί άκυρη η Σύμβαση του Βουκουρεστίου, κάτι που δεν έγινε. Πρώτη Παραβίαση: Εφόσον Ελλάδα και Σερβία μέχρι στιγμής δεν έχουν καταγγείλει ή αποκηρύξει το Πρωτόκολλο των Αθηνών την ΕλληνοΣερβική Συνθήκη Φιλίας και Αμυντικής Συμφωνίας, που προέβλεπε ρητά κοινά σύνορα, όπως και το πρακτικό υπογραφής των συγκεκριμένων κοινών συνόρων, έχουμε την πρώτη παραβίαση της συνθήκης Ειρήνης του Βουκουρεστίου 1913. Σιωπηρώς έχει καταπατηθεί από τρίτους η Συνθήκη με τη δημιουργία του κράτους των Σκοπίων, διευκρινίζοντας ότι άλλο είναι η καταπάτηση, άλλο η ισχύς ή μειωμένη ισχύς και άλλο η αποκήρυξη ή καταγγελία μίας Συνθήκης από τα υπογράφοντα μέρη. Δεύτερη Παραβίαση: Κανένα κράτος που θα παρεμβληθεί μεταξύ Ελλάδος και Σερβίας δεν μπορεί να θεωρήσει τα σύνορα του ως έγκυρα αν δεν τα προσυπογράψει – αναγνωρίσει επίσημη Διμερής ΕλληνοΣερβική Επιτροπή. Αλλά για να γίνει κάτι τέτοιο πρέπει τα Σκόπια να εγκαταλείψουν τον όρο «Μακεδονία», διότι πριν υπογραφεί η Συνθήκη του Βουκουρεστίου 1913 στην Οθωμανική Αυτοκρατορία στον χώρο των σημερινών Βαλκανικών χωρών υπήρχαν τρία Βιλαέτια αυτά του: Κοσσόβου, του Μοναστηρίου και της Θεσσαλονίκης χωρίς να υπάρχει ο όρος Οθωμανικό Βιλαέτι Μακεδονίας ή γεωγραφική Μακεδονία. Ένα παράδειγμα: πόσο «Μακεδονική» είναι η Αλβανία η μισή έκταση της οποίας ανήκε στο Βιλαέτι Μοναστηρίου; Τρίτη Παραβίαση: Βάσει των πέντε Πρωτοκόλλων και Συμφωνιών, Ελλάδα και Σερβία (άρθρα 4, 5 και του υπ. αριθμ. 9 Πρωτόκολλο της 25 Ιουλίου/ 7 Αυγούστου 1913 Συνδιασκέψεως Βουκουρεστίου), έχουν έννομο συμφέρον να καθορίσουν το όνομα και τα σύνορα του ενδιαμέσου κράτους, εάν αποφασίσουν τελικά για την ύπαρξή του, κάτι που έγινε παρεμβατικά από τη Σερβία και τώρα με την συνθήκη των Πρεσπών από την Ελλάδα. Σερβία και Ελλάδα έχουν έννομο συμφέρον να απαιτήσουν όχι μόνο ουδέτερη μία βλαπτική προς αυτές ονομασία (όνομα που θα περιλαμβάνει Μακεδονία ή Σερβία), αλλά και τροποποίηση των συνόρων, τροποποίηση του Συντάγματος, Ελεύθερο Διάδρομο – Ζώνη Ελλάδος- Σερβίας, μέτρα για την Ελληνική και Σερβική μειονότητα σε αυτό το κράτος, εκπαιδευτικά και Εκκλησιαστικά Ζητήματα. Τέταρτη Παραβίαση: Τα Σκόπια δεν έχουν ούτε νόμιμο όνομα ούτε νόμιμα σύνορα, εφόσον αυτά είναι αποτέλεσμα κεκτημένου του ελληνικού και σερβικού στρατού το 1913 (βάσει άρθρο 1, 2, 3 της Συνθήκης). Πέμπτη Παραβίαση: Υπάρχει θέμα Εθνικής Ελληνικής Μειονότητας και καταστροφής του Ελληνικού Εθνικού Πολιτισμού στο κράτος των Σκοπίων που με την έκλειψη της Σερβίας και της απόσυρσης του σερβικού στρατού η Ελλάδα έχει ανυποχώρητα δικαιώματα επί

Αχρίδος, Μοναστηρίου, περιχώρων Κιτσέβου, Κρουσσόβου, Πριλάπου (Περλεπές), Καβάρτασι, Στρώμνιτας, Γευγελής.

Περαιτέρω και όσον αφορά την ίδια την Συνθήκη , στο άρθρο 13 σαφέστατα αναφέρει ότι: «Λαμβάνοντας υπόψη το γεγονός ότι το δεύτερο συμβαλλόμενο Μέρος», δηλαδή τα Σκόπια, «είναι περικλειστο κράτος, τα συμβαλλόμενα Μέρη θα καθοδηγούνται από τις σχετικές προβλέψεις της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για το Δίκαιο της Θάλασσας, που θα έχουν και πρακτική εφαρμογή», και «Από τη θέση σε ισχύ της παρούσας Συμφωνίας, τα Μέρη θα κατευθύνονται στις σχέσεις τους από τις διατάξεις των διμερών συμφωνιών του 1959 με τη Γιουγκοσλαβία». Τούτο σαφέστατα σημαίνει ότι η χώρα μας είναι υποχρεωμένη να δώσει διέξοδο στη θάλασσα στο κράτος των Σκοπίων ,όπερ σημαίνει ότι αφορά άμεσα θέμα εθνικής μας Κυριαρχία και βάση αλυτρωτισμού

Ως προς τούτο ,το Σύνταγμα στην παράγραφο 2 του άρθρου 28 αναφέρει ότι , « για να εξυπηρετηθεί σπουδαίο εθνικό συμφέρον και να προαχθεί η συνεργασία με άλλα κράτη, μπορεί να αναγνωρισθούν, με συνθήκη ή συμφωνία, σε όργανα διεθνών οργανισμών αρμοδιότητες που προβλέπονται από το Σύνταγμα. Για την ψήφιση νόμου που κυρώνει αυτή τη συνθήκη ή συμφωνία απαιτείται πλειοψηφία των τριών πέμπτων του όλου αριθμού των βουλευτών.» Στη συγκεκριμένη περίπτωση ωστόσο οι μνησόμενοι αποδέχτηκαν ότι δεν υπάρχει εκχώρηση αρμοδιότητας του ελληνικού κράτους σε υπερεθνικό οργανισμό (NATO , ΕΕ) ώστε να ακολουθηθεί η διαδικασία που απαιτεί για την ψήφιση την θετική ψήφο 180 Βουλευτών, στηριζόμενοι στην άποψη ότι « Αν η ΠΓΔΜ δεν καταφέρει να ενταχθεί σε προστατευτικούς υπερεθνικούς οργανισμούς, πιθανόν θα καταρρεύσει εν μέσω εμφύλιων διαιρέσεων» ,παραβλέποντας ότι η χώρα μας είναι υποχρεωμένη να δώσει διέξοδο στη θάλασσα στο κράτος των Σκοπίων ως περικλειστο κράτος , γεγονός που συνιστά θέμα Εθνικής Κυριαρχίας , και μετατρέποντας τελικά τη συμφωνία σε «διακρατική» απλοποιημένης μορφής προκειμένου να κυρωθεί με 151 ψήφους.

Χαρακτηριστικό επίσης από τη Συμφωνία αυτή, που αποτελεί λόγο ακυρότητας, είναι η παράγραφος 4 του άρθρου 1 που αναφέρει το εξής: «Το Δεύτερο Μέρος», δηλαδή τα Σκόπια, «θα ολοκληρώσει in toto τις συνταγματικές τροποποιήσεις έως το τέλος του 2018». Και οι συνταγματικές αυτές μεταρρυθμίσεις συμπληρώθηκαν στις 12 Ιανουαρίου του 2019. Είναι προφανές ότι έχει παραβιάσει το κράτος των Σκοπίων τυπικά τη συμφωνία των Πρεσπών. Προς πύρωση των ανωτέρω η πρόταση μομφής την οποία κατέθεσε το πολιτικό κόμμα , Νέα Δημοκρατία ,στις 14/6/2018, στο σημείο όπου αναφερόταν για τη Συμφωνία των Πρεσπών έλεγε: «Η ανακοίνωση της Συμφωνίας με την Κυβέρνηση της ΠΓΔΜ είναι η σταγόνα που ξεχειλίζει το ποτήρι της αγανάκτησης του ελληνικού λαού. Η Συμφωνία αυτή συναντά την αντίθεση της συντριπτικής πλειονότητας των Ελλήνων. Επιπροσθέτως, δεν έχει καν εγκριθεί από το Υπουργικό Συμβούλιο. Είναι μια επιζήμια συμφωνία για τα εθνικά συμφέροντα. Αναγνωρίζει δήθεν «μακεδονική» εθνότητα και γλώσσα για τους βόρειους γείτονές μας»

Λόγοι ακυρότητας επίσης στηρίζουν οι διαπιστώσεις ότι 1. Υφίσταται αναρμοδιότητα του κρατικού οργάνου που σύναψε τη συμφωνία υψίστης εθνικής σημασίας για να εξυπηρετηθεί δήθεν σπουδαίο εθνικό συμφέρον. 2. Η συμφωνία:

α) παραβιάζει θεμελιώδεις αρχές του Δημοσίου Διεθνούς Δικαίου, την αρχή της ορθότητας, της σαφήνειας και του καθήκοντος αληθείας και β) τα ανθρώπινα δικαιώματα των Ελλήνων πολιτών και συγκρούεται με τον Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών και της Οικουμενικής Διακήρυξης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων καθώς και με το Δίκαιο των Διεθνών Συμβάσεων. 3. Η συμφωνία: α) αντιτίθεται στις διεθνείς συμβάσεις προστασίας πολιτιστικής κληρονομιάς (Σύμβαση της Χάγης το 1954, ο Ν.360/1976, ο Ν.1126/1981, ο Ν.3028/2002 και προεχόντως η Σύμβαση της UNESCO που έχει κυρωθεί από το Ελληνικό Κοινοβούλιο – Ν.3521/2006), και β) προκαλεί σύγχυση στην πολιτιστική ταυτότητα των λαών και εθνών. 4. Η συμφωνία συγκρούεται α) με το Σύνταγμα, διότι παραβιάζει την αρχή της αμοιβαιότητας και β) με αναγκαστικούς κανόνες του Γενικού Διεθνούς Δικαίου., διότι δεν περιλαμβάνει: α) όρους λύσης, καταγγελίας, αποχώρησης, παραίτησης, ανάκλησης, β) καθορισμένο όργανο ως θεματοφύλακα της Συνθήκης. 5. Η συμφωνία συγκρούεται με την Ευρωπαϊκή Σύμβαση περί Ιθαγένειας (Στρασβούργο 6 Νοεμβρίου 1997), σύμφωνα με την οποία τα συμβαλλόμενα κράτη κατά τη σύναψη συμβάσεων σε ζητήματα ιθαγένειας πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τα νόμιμα συμφέροντα των κρατών όσο και των ατόμων. 6. Η Συμφωνία παραβιάζει άλλες διεθνείς συνθήκες (Πρωτόκολλο Αθηνών 1913, Συνθήκη Βουκουρεστίου, Συνθήκη της Λωζάνης) 7. Η συμφωνία α) επιτείνει την «κρίση της κρατικής κυριαρχίας», η οποία διακρίνεται σε εσωτερική και εξωτερική, δηλαδή στη νομική ικανότητα του κράτους να μην περιορίζεται παρά μόνον καθόσον το επιθυμεί και στη νομική ανεξαρτησία του κράτους έναντι των άλλων κρατών αντίστοιχα.

Κυρία Εισαγγελέα .

Βαφτίζοντας οι μνησθέντες «Βόρεια Μακεδονία» τα Σκόπια , αποδέχονται την τριχοτόμηση της ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ σε Βόρεια και Νότια δίνοντας τροφή σε επικίνδυνες εντάσεις , παραβιάζοντας έτσι και την απαγορευτική για την δημιουργία Κράτους Σκοπίων , Συνθήκη Βουκουρεστίου, αλλά και το Πρωτόκολλο Αθηνών του 1913 με άγνωστες συνέπειες τις οποίες δεν απέκλεισαν . Την ιστορική αυτή όμως Αλήθεια που ορίζει και τη ΛΟΓΙΚΗ αντιμετώπισης του ζητήματος , όφειλαν να γνωρίζουν , να δουν και να λάβουν υπόψη τους οι ανωτέρω Έλληνες Βουλευτές αφού αυτή , διαφύλαξε έως τώρα και διαφυλάσσει τα συμφέροντα του Ελληνισμού , για τα οποία έχουν δώσει τον προβλεπόμενο όρκο κατά το Σύνταγμα . Στα ίδια πλαίσια εις γνώση τους και προκειμένου να στηρίξουν λογικά την επιλογή τους , ήτοι να νομοθετήσουν υπέρ την αναγνώρισης του Κράτους των Σκοπίων με το όνομα «Βόρεια Μακεδονία » , συγκρίνουν την υφιστάμενη Συμφωνία των Πρεσπών , με το διπλωματικό δεδομένο που έχει δημιουργήσει το γεγονός ότι , 140 χώρες (χωρίς τη συγκατάθεση της Ελλάδα) και εξαιτίας της διπλωματικής « αδυναμίας» των τελευταίων ετών έχουν αναγνωρίσει το Κρατίδιο των Σκοπίων με το Συνταγματικό τους όνομα «ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ Με τον τρόπο αυτό όμως ,στηρίζονται εις γνώση τους στο πλαστό επιχείρημα ότι τάχα {.. η υφιστάμενη συμφωνία , ειδικά μετά και τις τροποποιήσεις που εξαναγκαστικά πέρασαν στην Σκοπιανή Βουλή , είναι καλύτερη από όσα ίσχυαν έως τώρα , όπου 140 χώρες έχουν αναγνωρίσει τα Σκόπια ως «ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ» } και έτσι προτάσσουν ότι ,(το "Βόρεια Μακεδονία" είναι καλύτερο από το σκέτο "ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ"). Με απλά λόγια , παρουσιάζουν το διαφορετικό και την απόκλιση από την «ΕΘΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΗ » ως το καλύτερο προκειμένου να παραπλανήσουν. Το επιχείρημα αυτό όμως είναι πλαστό και , εκ του πονηρού

τιθέμενο , αφού, η Ελληνική Εξωτερική Πολιτική είναι μία και ενιαία και έτσι η ψήφιση της Συμφωνίας των Πρεσπών , συνιστά σήμερα συνέχεια στην ουσία των , σε βάρος του Ελληνισμού έως τώρα ενεργειών της Ελληνικής εξωτερικής Πολιτικής .Έτσι , πέτυχαν ταυτόχρονα – με τη συμφωνία των Πρεσπών – μια συγκάλυψη όλων των έως τώρα ενεργειών της αποτυχημένης Ελληνικής εξωτερικής πολιτικής για το θέμα αλλά , και όσων πολιτικών θα ακολουθηθούν για το ίδιο θέμα , και ως εκ τούτου , μια συγκάλυψη που είναι πλέον αρεστή και καλοδεχούμενη και από όλους όσους (οι οποίοι έτσι προσεγγίζονται πολιτικά) πίσω από αυτήν , θέλουν να κρυφτούν από την Ιστορία. Η συλλογιστική αυτή συνιστά υπερχειλή δόλο, δηλ. οι ανωτέρω διαπράττουν πλέον μία (παράνομη) πράξη επί

σκοπώ επελεύσεως ορισμένου προσθέτου αποτελέσματος , ήτοι της συγκαλύψεως , και ως εκ τούτου δομούνται επιπλέον επιβαρυντικά στοιχεία .Για τον σκοπό αυτό δίνουν παράλληλα έμφαση στην Εθνότητα και στη γλώσσα (ως αντικείμενο διαφοράς στην βάση μιας υποκρίσιας) , παρουσιάζοντάς τα ως τα μέγιστα προβλήματα που εξελήφθησαν όμως τάχα , μέσα από τις τροποποιήσεις που αναγκάστηκε να κάνει λέει η κυβέρνηση των Σκοπίων , με σκοπό να επιχειρηματολογήσουν σχετικά και να μειώσουν έτσι το γεγονός ότι στο όνομα των Σκοπίων δίνεται το όνομα «ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ» με τον γεωγραφικό του προσδιορισμό , που είναι και το σπουδαιότερο Έτσι , δικαιολόγησαν το γιατί στέρησαν από τους Πολίτες το δημοκρατικό τους δικαίωμα , αφού παραβίασαν το άρθρο 1 παρ 3 του Συντάγματος που ορίζει ότι . «Όλες οι εξουσίες πηγάζουν από το Λαό, υπάρχουν υπέρ αυτού και του Έθνους και ασκούνται όπως ορίζει το Σύνταγμα» Επιπροσθέτως, τα εκφραζόμενα μέσα από τα συνεχής συλλαλητήρια για το Σκοπιανό , πατριωτικά αισθήματα Χιλιάδων Πολιτών που δεν εκφράστηκαν ποτέ , και που με τον τρόπο αυτό καταπνίγονται ακόμα περισσότερο , σε συνδυασμό με την παράβλεψη της εντολής του Ελληνικού λαού στο δημοψήφισμα του 2015 , οδηγούν σε περαιτέρω απαξίωση του πολιτικού συστήματος με ό, τι αυτό συνεπάγεται για τη δημοκρατία , προδιαγράφεται μεγαλύτερη αποχή των πολιτών στις επόμενες εκλογές και οξύνει ή δίνει αφορμή για μια επικίνδυνη όξυνση μεταξύ ομάδων πολιτών που αντιπαρατίθενται μεταξύ τους ή βρίσκουν την ευκαιρία , θέτοντας έτσι σε κίνδυνο και την εσωτερική ασφάλεια της χώρας , όπως ήδη διαπιστώθηκε με τα γεγονότα που έλαβαν χώρα στις 20 /1ου 2019 σε βάρος της Βουλής των Ελλήνων

Κυρία Εισαγγελέα

«Έλληνες εθνικιστές στους δρόμους», «Εθνικιστικό μίσος», «εθνικιστικό παραλήρημα». Με αυτούς και παρόμοιους χαρακτηρισμούς υποδέχτηκαν στην διεθνή κοινή γνώμη μεταξύ αυτών και πολλές γερμανικές εφημερίδες τις μαζικές διαδηλώσεις και αντιδράσεις στην Ελλάδα αναφορικά με τη Συμφωνία των Πρεσπών. Τέτοιες γενικεύσεις που αποδίδουν χαρακτηρισμούς σε ένα ολόκληρο λαό είναι λάθος και θα μπορούσαν να αποφευχθούν με κινήσεις συναίνεσης που επιμελώς παραβλέφθηκαν. Όμως , η εγωιστική και αψυχολόγητη πέραν των προαναφερόμενων , ανάληψη της ευθύνης , ότι πρέπει επιτέλους να επιλυθεί το ζήτημα , ήδη προκαλεί τεράστιους κινδύνους για την χώρα μας . Είναι γεγονός πλέον οι επιδιώξεις του Ρώσου Προέδρου Βλάντιμιρ Πούτιν να τοποθετήσει «εμπόδια» στην συμφωνία των Πρεσπών, στο πλαίσιο της γενικότερης τάσης της Ρωσίας να υπονομεύσει την Δύση και το Νάτο (και αντίστροφα) , υπογραμμίζει άρθρο της

Washington Post με τίτλο, « Η Μακεδονία είναι μια μικρή χώρα με γιγαντιαίο ρωσικό πρόβλημα.» Έτσι, η αντιπαλότητα των δύο αυτών υπερδυνάμεων , μεταφέρεται έντονα στη γειτονιά μας με την συμφωνία των Πρεσπών αντί να κρατηθεί μακριά. Η άποψη συνεπώς ότι «Η απόφαση αυτή βάζει τέλος σε μια σειρά συγκρούσεων που είχε δηλητηριάσει επί 30 χρόνια τις σχέσεις μεταξύ των γειτόνων και ανοίγει το δρόμο για τα Σκόπια να ενταχθούν στην ΕΕ και στο ΝΑΤΟ» που προβάλλουν οι μηνυόμενοι, παραπλανεί και την διεθνή κοινή γνώμη για τον επιπλέον λόγο ότι κάνει δεκτό ,πως η Ελλάδα μέλος ΝΑΤΟ και της ΕΕ , απειλείται από το Κρατίδιο των Σκοπιών . Όλοι δεχόμαστε ότι η γεωστρατηγική θέση της περιοχής μας ως το σταυροδρόμι τριών ηπείρων (Ασία, Ευρώπη, Αφρική), και δύο υψίστης γεωπολιτικής σημασίας θαλασσών (Εύξεινος Πόντος, Μεσόγειος), είχε σαν αποτέλεσμα τον συνεχή ανταγωνισμό των εμπλεκόμενων δυνάμεων στην αέναη σύγκρουση Ανατολής – Δύσης. Βεβαίως η υπογραφή της συνθήκης των Πρεσπών κατοχυρώνει μεν τα συμφέροντα των ΗΠΑ και δευτερευόντως της ΕΕ , έρχεται όμως με μεγαλύτερη σφοδρότητα σε πλήρη αντίθεση με άλλα εξίσου μεγάλα συμφέροντα , εξέλιξη που είναι χειρότερη από την τακτική ίσων αποστάσεων που εξασφαλιζονταν με την λεγόμενη Εθνική Γραμμή για το ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟ . Έτσι , η ΥΠΟΤΙΜΗΣΗ της Εθνικής γραμμής , χωρίς να προκύψει μια νέα μέσα από το ίδιο επίπεδο – πολιτικών αρχηγών – συνιστά απόδειξη της πρόθεσης των μηνυομένων να παραβλέψουν το Εθνικό συμφέρον.

Κυρία Εισαγγελέα

Τά άρθρα 27 καί 28 τοῦ Συντάγματος, παρέχουν ἐξουσίες πού τελοῦν ὑπό τόν ἀπαραβάτο ὄρο τοῦ άρθρου 1 παρ. 1 αὐτοῦ, ὅτι ἀσκοῦνται ὑπέρ ... καί τοῦ ἔθνους.

Μέ τή συμφωνία
τῶν Πρεσπῶν ἐκχωρεῖται ἐθνική
κυριαρχία καί στό ὄνομα Μακεδονία,
ἀλλά καί στήν πρόσβαση στό λιμάνι τῆς
Θεσσαλονίκης καί στήν θάλασσα περαιτέρω,
ἄρα ἔχει καί τόν χαρακτήρα δεσμευτικοῦ
προσυμφώνου, γιά ἄσκηση δικῆς μας
ἐθνικῆς κυριαρχίας, ἀπό τά Σκόπια,
στήν θάλασσα καί δῆ καί στήν ΑΟΖ μας
στό Αἰγαῖο.

1ον)

Ἄρθρο 27 τοῦ Συντάγματος , Ἐκχώρηση
ἐθνικῆς κυριαρχίας.

Ἡ ἀπόλυτη πλειοψηφία τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν
βουλευτῶν (151 σήμερα) πού ἀναφέρονται
στο ἀρθρο 27 τοῦ Συντάγματος, δέν ἀρκοῦν,
γιά ἐκχώρηση ἐθνικῆς κυριαρχίας μέ

τήν Συμφωνία Τσίπρα-Ζάεφ. Περί άμυντικού διαπραγματευτικού όπλου πρόκειται. Όχι για δυνατότητα Κυβερνήσεως να φέρη στην Βουλή, κατά βούληση, έκχώρηση έθνικης κυριαρχίας μας. Διότι τότε, δέν θά είχε νόημα τό άρ. 28 τοϋ Συντάγματος.

Δηλαδή, κατ' όρθή έρμηνεία τοϋ άρθρου 27, αυτό έχει λόγο ύπάρξεως και είναι χρησιμοποιήσιμο, μόνο σε περίπτωση σοβαρής ήττας σε πόλεμο, ώστε να μετριασθί ή άναγκαστική έκχώρηση ή συνισταμένη σε μεταβολή τής Έπικρατείας. Τοϋτο, διά τής προβολής τοϋ άρθρου αυτού, από τούς διαπραγματευτές μας. Δηλαδή, να δύνανται να προβάλλουν πειστικώς, ότι έχει λόγο ο λαός στην συμφωνία διά τοϋ αντιπροσωπευτικού του σώματος, έτσι ώστε ό,τι έκχώρηση τυχόν συμφωνηθί λόγω τής ήττας, να είναι όσο πιο περιορισμένη γίνεται.

2ον) Άρθρο 28 παρ. 1 τοϋ Συντάγματος, Διεθνείς συνθήκες γενικώς

A) Τό άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος, άφορᾶ στην έπικύρωση γενικώς τών διεθνών συνθηκών, δηλαδή έχει γενικό χαρακτήρα, και δέν άρκει από μόνο του για τήν έπικύρωση τής Συμφωνίας τών Πρεσπών, άφοϋ μέ αυτήν έκχωροϋνται έθνικά κυριαρχικά δικαιώματα μεταξύ τών όποιων και τό όνομα τής Μακεδονίας στό γειτονικό αυτής κράτος.

B) Άρθρο 28 παρ. 2 τοϋ Συντάγματος, Άναγνώριση άμροδιοτήτων από τό Σύνταγμα σε διεθνείς όργανισμούς.

Τό άρθρο 28 παρ. 2 του Συντάγματος, άπαιτεί αύξημένη πλειοψηφία 3/5 τοϋ όλου άριθμοϋ τών βουλευτών, υπό πρόσθετες ειδικές προϋποθέσεις - όχι όμως για τήν έκχώρηση κυριαρχικών δικαιωμάτων (άλλων πλήν τών επί τής Έπικρατείας κυριαρχικών

δικαιωμάτων, πού καλύπτονται από τό άρθρο 27 με τήν προαναφερθεῖσα ἔννοιά του), ἀλλά - γιά τήν ἀπλή "ἀναγνώριση ἀρμοδιοτήτων κατά τό Σύνταγμα" σέ διεθνείς ὀργανισμούς. Δέν ἔχει τέτοιο κύριο ἀντικείμενο ἡ Συμφωνία τῶν Πρεσπῶν.

Γ) Ἄρθρο 28 παρ. 3 τοῦ Συντάγματος ,
Περιορισμοί στήν ἄσκηση ἐθνικῆς
κυριαρχίας

Τό ἄρ. 28 παρ. 3 τοῦ Συντάγματος, δέχεται μέν ὅτι γιά τήν ἐξυπηρέτηση σπουδαίου ἐθνικοῦ συμφέροντος εἶναι δυνατόν νά ἀποφασισθοῦν περιορισμοί στήν ἄσκηση ἐθνικῆς κυριαρχίας, μέ 151 βουλευτές, ἀλλά

α) ὄχι ἐκχώρηση ἀσκήσεως ἐθνικῆς κυριαρχίας, σέ ξένη χώρα ἢ σέ διεθνή ὀργανισμό,

β) ὄχι ἀναγνώριση ἀρμοδιοτήτων κατά τό Σύνταγμα, σέ ξένη χώρα ἢ σέ διεθνή ὀργανισμό,

γ) ὄχι γιά βλάβη τοῦ ἐθνικοῦ συμφέροντος, ὅπως αὐτό ἀπορρέει ἀπό τό ἄρθρο 1 παρ. 1 τοῦ Συντάγματος, ἀλλά καί ὅπως ὅπως αὐτό ἔχει προσδιορισθῆ μέ τήν ἀπόφαση τῶν πολιτικῶν ἀρχηγῶν τοῦ 1992.

Ἡ ἀπόφαση αὐτή, εἶναι πολιτικοῦ μέν χαρακτήρος, ἀλλά εὐρίσκεται ὑπεράνω τῆς τρεχούσης ἀσκήσεως κυβερνητικῆς ἐξουσίας, ἔχει δεσμευτικό χαρακτήρα γιά τήν ἄσκηση τῆς "κυβερνητικῆς" ἐξουσίας καί ἀποτελεῖ πολιτικό μπούσουλα, ὑποχρεωτικό κατά συνταγματικό ἔθιμο.

Πράγματι , τό πολιτικό σύστημα δέν ἀπέστη αὐτῆς ἀπό τό 1992 μέχρι καί τό 2017, δηλαδή ἐπί 25 χρόνια, καί αὐτό τό συνταγματικό ἔθιμο δέν παραβιάσθηκε ἐν τέλει οὔτε καί ὑπό

τίς δυσμενέστατες συνθήκες τῶν διαπραγματεύσεων τοῦ 2008 (ὁπότε τέθηκαν στά Σκόπια ἀπό τήν Ἑλλάδα προϋποθέσεις αὐστηρότερες τοῦ τότε ὀρίου ὑποχωρήσεώς τους).

- δ) Ὑπάρχουν καί ἄλλες προϋποθέσεις τοῦ ἄρθρου 28 παρ. 2 τοῦ Συντάγματος, πού θίγονται ἀπό τήν συμφωνία τῶν Πρεσπῶν, ὅπως ὅτι δέν ὑπάρχει ἀμοιβαιότητα γιά τήν ἐκχώρηση τοῦ ὀνόματος τῆς Μακεδονίας, οὔτε ἀμοιβαιότητα γιά τήν πρόσβαση τῶν Σκοπίων στή θάλασσα. Δέν ὑπῆρξε ποτέ στό διεθνές δίκαιο, διαίρεση στά τρία τῆς Μακεδονίας, αὐτό εἶναι διαπιστωμένα ψεῦδος τῆς προπαγάνδας τῆς Βουλγαρίας πρό 100 καί πλέον ετῶν, καί δέν πέρασε στήν συνθήκη τοῦ Βουκουρεστίου τοῦ 1918. Τήν χρήση τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ γιά μέρος κράτους, τήν Γιουγκοσλαβία, τήν ἀνέχθηκε μέν ἡ Ἑλλάδα, ἀλλά πάντα ἀμφισβητώντας τήν de jure ἀλήθεια τῆς ὀνομασίας αὐτῆς. Συνεπῶς, γιά τή ἐκχώρηση τοῦ ὀνόματος τῆς Μακεδονίας σέ ἀνεξάρτητο κράτος, δέν μπορεῖ νά ὑπάρξῃ ἀμοιβαιότητα - πολλῶ μᾶλλον καθ' ὅσον στό κράτος αὐτό, ἐπί 65 ἔτη ἤδη, προωθεῖται ὁ «ἀλυτρωτικός» ἐπεκτατισμός εἰς βάρος τῆς Μακεδονίας. Ἔχουν, ἐξ ἄλλου, τά Σκόπια ποτάμια πού καθίστανται πλεύσιμα - τί ἀνταλλάγματα πήραμε; Κανένα.

- ε) Τό σπουδαιότερο ἀπό ἀπόψεως διαδικασίας: Οἱ 151 βουλευτές ἀρκοῦν γιά περιορισμούς στήν ἄσκηση ἐθνικῆς κυριαρχίας, μόνον ἐφ' ὅσον "ἡ Ἑλλάδα προβαίνει ἐλεύθερα μέ νόμο..." στήν λήψη τέτοιας ἀποφάσεως (άρ. 28 τοῦ Συντάγματος). Μία Βουλή ὅμως, πού θά ἔχη τήν πίεση τοῦ NATO καί τῆς Ε.Ε., πραγματικῶς ἢ ἠθικῶς, νά κυρώσῃ τήν συμφωνία τῶν Πρεσπῶν, δέν εἶναι ἐλεύθερη. Πολλῶ μᾶλλον, ἐάν τα Σκόπια ἔχουν ἤδη εἰσέλθει σέ

ένταξιακές διαπραγματεύσεις μέ τούς
έν λόγω φορεΐς!

Συμπέρασμα: Τά άρθρα 27 καί 28 τοῦ Ἑλληνικοῦ
Συντάγματος, ἔτσι ὅπως ἔχουν τά
πράγματα, δηλαδή α) ἢ μέχρι τώρα διαδικασία, β) ἢ
διαδικασία πού ἔχει ἀποφασισθῆ νά
ἀκολουθηθῆ περαιτέρω, γ) τό περιεχόμενό
της, καί δ) το θέμα τῆς παραχωρήσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ
ὀνόματος τῆς μοναδικῆς ἱστορικῶς
Ἑλληνικῆς Μακεδονίας σέ γειτονικό
αὐτῆς κράτος, χωρίς δυνατότητα
ἀμοιβαιότητος ἀπό μέρους του στό θέμα
αὐτό, μέ πρόκληση ἔτσι ἀμέσου κινδύνου
ἀμφισβητήσεως τῶν ὀρίων τῆς
Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας, δέν
ἐπιτρέπει στήν Συμφωνία τῶν Πρεσπῶν
νά περάση ἐγκύρως ἀπό τήν Ἑλληνική
Βουλή, καί νά ξεπεράση ἔτσι, τό
ἐπίπεδο μιᾶς ἀπλῆς «συμφωνίας
κυρίων» - ἀπό ἀπόψεως Ἑλληνικοῦ Συνταγματικοῦ
δικαίου, χωρίς προηγούμενη ἀπόφαση
τῆς Βουλῆς, εἶναι ἕνα ἀνεπίσημο
ἔγγραφο ἐκφράσεως προσωπικῶν προθέσεων
αὐτῶν πού τό ὑπέγραψαν ἀπό τήν πλευρά
τῆς Ἑλλάδος, ἀφοῦ στεροῦνταν σχετικῆς
πρός τοῦτο ἀρμοδιότητος ἢ ἐξουσιοδοτήσεως.

ΜΟΝΟ ΜΕ 180 ΣΥΝΕΠΩΣ

Αὐτή ὅλη ἡ προοπτική τοῦ Ἑλληνικοῦ
Συνταγματικοῦ δικαίου, ἀληθῆς καί
ἀκριβῆς, δέν εἶναι δυνατόν νά ἀγνοηθῆ
ἀπό τό διεθνές δίκαιο χωρίς παραμόρφωση
τῶν ἀρχῶν του.

Ὡς ΕΛΛΗΝΕΣ ΠΟΛΙΤΕΣ, που ὅπως εκθέσαμε , αντιλαμβανόμαστε ἀπολύτως την
κατάλυση του Συντάγματός μας, και την ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗΣ ΣΗΜΑΣΙΑΣ (καταστροφική για
την Πατρίδα μας) ΠΑΡΑΔΟΣΗΣ ΠΛΕΟΝ ΤΟΥ ΟΝΟΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ με την
ψήφισή της Συμφωνίας των Πρεσπών -με τον τρόπο που αναφερθήκαμε στην
παρούσα πως έγινε – από τους μνησόμενους την 25/1ου 2019, ως ἀπολύτως
καταστροφική για την Ἱστορία, το μέλλον και την εδαφική ἀκεραιότητα της Πατρίδας
μας, ἀπευθυνόμαστε ΣΕ ΕΣΑΣ ἀλλά και στους εισαγγελικούς και δικαστικούς
λειτουργούς της χώρας για να προβείτε στα νόμιμα ΣΕ ΒΑΡΟΣ των μνησομένων για
το ΕΓΚΛΗΜΑ ΤΗΣ ΕΣΧΑΤΗΣ ΠΡΟΔΟΣΙΑΣ (που εἶναι το μοναδικό ἀδίκημα που
τιμωρεῖται ἀκόμα και σε μορφή προπαρασκευαστικῶν πράξεων, ΠΚ 135) , της

άμεσης συνέργειας σε επιβουλή της εδαφικής ακεραιότητας της χώρας και γενικά των διατάξεων περί προδοσίας της χώρας .

Το πολίτευμά μας ως Δημοκρατία, όπως το Σύνταγμά μας το ορίζει, οφείλει να παραμείνει ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ , η δικαιοσύνη ακοίμητος φρουρός της και εμείς ως απλοί πολίτες να ενεργοποιηθούμε δυνάμει του άρθρου 120 παρ 4 αυτού , που ορίζει ότι « Η τήρηση του Συντάγματος επαφίεται στον πατριωτισμό των Ελλήνων, που δικαιούνται και υποχρεούνται να αντιστέκονται με κάθε μέσο εναντίον οποιουδήποτε επιχειρεί να το καταλύσει με τη βία.».

Εν Αθήναι 27/1ου 2019

ΜΕΤΑ ΤΙΜΗΣ

ΟΜΑΔΑ ΥΨΗΛΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΕΥΣΗΣ